

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

С Е Р І Я

ЗАКОНИ
УКРАЇНИ

ЩОМІСЯЧНИК
ЗАСНОВАНИЙ У 1997 РОЦІ

№ 5 (41)

травень 2018

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

ЗАКОН УКРАЇНИ

**ПРО СТАТУС
НАРОДНОГО ДЕПУТАТА УКРАЇНИ**

ЗАКОН УКРАЇНИ

**ПРО КОМІТЕТИ
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ**

КИЇВ

ПАРЛАМЕНТСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО

СЕРІЯ ЗАКОНИ УКРАЇНИ

№ 5 (41)

травень 2018

Видавець
ПАРЛАМЕНТСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО
Несторівський пров., 4,
м. Київ-53, 04053

Телефони:
редакції
(044) 272-22-47
відділу маркетингу
(044) 272-12-61

E-mail: radabook@gmail.com
www.radabook.com

З М І С Т

Закон України
ПРО СТАТУС НАРОДНОГО
ДЕПУТАТА УКРАЇНИ 3
(станом на 17.05.2018 року)

Закон України
ПРО КОМІТЕТИ
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ 33
(станом на 17.05.2018 року)

Відповідальна за випуск
та упорядкування номера
О. Серьогіна

Редактор
О. Бурсук

Комп'ютерна верстка
та виготовлення оригінал-макета
О. Хлопової

Свідоцтво про державну реєстрацію
Серія КВ № 22704-12604Р від 04.05.2017 р.

Підписано до друку 17.05.2018.
Формат 84 × 108 / 32. Фіз. друк. арк. 2,0.
Ум. друк. арк. 3,36. Обл.-вид. арк. 3,43.
Зам. № 8-044.

Виготовлено ФОП Гудзинський В. Є.
Свідоцтво Держкомтелерадіо України
ХК № 269 від 23.11.2010 р.

© Парламентське видавництво, 2018

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО СТАТУС

НАРОДНОГО ДЕПУТАТА УКРАЇНИ

№ 2790–XII від 17 листопада 1992 року

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1993, № 3, ст. 17)

Введено в дію Постановою ВР № 2810–XII від 21.11.92, ВВР, 1993, № 3, ст. 18

Із змінами, внесеними Законами № 123/94–ВР від 26.07.94, ВВР, 1994, № 34, ст. 315; № 181/94–ВР від 23.09.94, ВВР, 1994, № 40, ст. 363; № 276/95–ВР від 07.07.95, ВВР, 1995, № 35, ст. 270; № 358/95–ВР від 05.10.95, ВВР, 1995, № 34, ст. 268; № 369/97–ВР від 18.06.97, ВВР, 1997, № 35, ст. 221; № 548/97–ВР від 25.09.97, ВВР, 1997, № 50, ст. 303; № 24/98–ВР від 15.01.98, ВВР, 1998, № 20, ст. 105; № 312–XIV від 11.12.98, ВВР, 1999, № 4, ст. 35; згідно з Рішенням Конституційного Суду № 8–рп/2000 від 10.05.2000 Законом № 2015–III від 05.10.2000, ВВР, 2000, № 48, ст. 408;

в редакції Закону № 2328–III від 22.03.2001, ВВР, 2001, № 42, ст. 212;

із змінами, внесеними Законами № 56–IV від 04.07.2002, ВВР, 2002, № 35, ст. 264; № 144–IV від 12.09.2002, ВВР, 2002, № 43, ст. 314; № 1520–IV від 19.02.2004, ВВР, 2004, № 22, ст. 315; № 2131–IV від 22.10.2004, ВВР, 2005, № 9, ст. 173; № 2210–IV від 18.11.2004, ВВР, 2005, № 4, ст. 100; № 2784–IV від 08.07.2005, ВВР, 2005, № 34, ст. 445; № 3173–IV від 01.12.2005, ВВР, 2006, № 22, ст. 180; № 3235–IV від 20.12.2005, ВВР, 2006, № 9, № 10–11, ст. 96; № 489–V від 19.12.2006, ВВР, 2007, № 7–8, ст. 66; № 107–VI від 28.12.2007, ВВР, 2008, № 5–6, № 7–8, ст. 78 — зміни діють по 31 грудня 2008 року; № 895–VI від 15.01.2009, ВВР, 2009, № 26, ст. 318; № 1254–VI від 14.04.2009, ВВР, 2009, № 36–37, ст. 511; № 1276–VI від 16.04.2009, ВВР, 2009, № 38, ст. 535 № 2453–VI від 07.07.2010, ВВР, 2010, № 41–42, № 43, № 44–45, ст. 529; № 2756–VI від 02.12.2010, ВВР, 2011, № 23, ст. 160; № 3668–VI від 08.07.2011, ВВР, 2012, № 12–13, ст. 82; № 4282–VI від 22.12.2011, ВВР, 2012, № 34–35, ст. 414; № 4652–VI від 13.04.2012, ВВР, 2013, № 21, ст. 208; № 4661–VI від 24.04.2012, ВВР, 2013, № 7, ст. 64; № 4711–VI від 17.05.2012, ВВР, 2013, № 14, ст. 89; № 5492–VI від 20.11.2012, ВВР, 2013, № 51, ст. 716; № 245–VII від 16.05.2013, ВВР, 2014, № 12, ст. 178; № 836–VII від 28.02.2014, ВВР, 2014, № 13, ст. 225; № 1166–VII від 27.03.2014, ВВР, 2014, № 20–21, ст. 745; № 1301–VII від 03.06.2014, ВВР, 2014, № 28, ст. 939; № 76–VIII від 28.12.2014, ВВР, 2015, № 6, ст. 40; № 213–VIII від 02.03.2015, ВВР, 2015, № 22, ст. 145; № 889–VIII від 10.12.2015, ВВР, 2016, № 4, ст. 43; № 901–VIII від 23.12.2015, ВВР, 2016, № 4, ст. 44; № 911–VIII від 24.12.2015, ВВР, 2016, № 5, ст. 50; № 1774–VIII від 06.12.2016, ВВР, 2017, № 2, ст. 25; № 2148–VIII від 03.10.2017, ВВР, 2017, № 40–41, ст. 383

Офіційне тлумачення до Закону див. у Рішеннях Конституційного Суду № 4-рп/99 від 19.05.99; № 4-рп/2000 від 11.04.2000; № 4-рп/2002 від 20.03.2002; № 5-рп/2003 від 05.03.2003; № 7-рп/2003 від 10.04.2003; № 12-рп/2003 від 26.06.2003; № 16-рп/2003 від 14.10.2003; № 12-рп/2008 від 25.06.2008

Додатково див. Рішення Конституційного Суду № 6-рп/2007 від 09.07.2007; № 10-рп/2008 від 22.05.2008

Щодо визнання неконституційними окремих положень див. Рішення Конституційного Суду № 12-рп/2008 від 25.06.2008

Цей Закон визначає статус (права, обов'язки і відповідальність) народного депутата України у Верховній Раді України та за її межами, встановлює правові і соціальні гарантії здійснення народним депутатом України своїх депутатських повноважень.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ

Стаття 1. Народний депутат України

1. Народний депутат України (далі — народний депутат) є обраний відповідно до Закону України «Про вибори народних депутатів України» представник Українського народу у Верховній Раді України і уповноважений ним протягом строку депутатських повноважень здійснювати повноваження, передбачені Конституцією України та законами України.

2. Народний депутат здійснює свої повноваження на постійній основі.

3. При виконанні своїх повноважень народний депутат керується Конституцією України, законами України та загальновизнаними нормами моралі.

4. Держава гарантує народному депутату забезпечення необхідними умовами для здійснення ним депутатських повноважень.

5. Звання народного депутата із зазначенням порядкового номера скликання Верховної Ради України зберігається за ним довічно, за винятком дострокового припинення повноважень народного депутата відповідно до пунктів 1–4, 6 статті 4 цього Закону.

Стаття 2. Строк повноважень народного депутата України

1. Повноваження народного депутата починаються після складення ним присяги на вірність Україні перед Верховною Радою України з моменту скріплення присяги особистим підписом під її текстом.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО КОМІТЕТИ

ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 116/95–ВР від 4 квітня 1995 року

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, № 19, ст. 134)

Введений в дію Постановою ВР № 117/95–ВР від 04.04.95, ВВР, 1995, № 19, ст. 135

Із змінами, внесеними Законами № 40–XIV від 14.07.98, ВВР, 1998, № 40–41, ст. 250; № 1430–III від 10.02.2000, ВВР, 2000, № 12, ст. 96; № 1475–III від 22.02.2000, ВВР, 2000, № 13, ст. 107;

в редакції Закону № 3277–IV від 22.12.2005, ВВР, 2006, № 17, ст. 146;

із змінами, внесеними Законами № 1692–VI від 23.10.2009, ВВР, 2010, № 4, ст. 34; № 2457–VI від 08.07.2010, ВВР, 2010, № 48, ст. 564; № 10–VII від 25.12.2012, ВВР, 2014, № 10, ст. 96; № 873–VIII від 09.12.2015, ВВР, 2016, № 3, ст. 29; № 1540–VIII від 22.09.2016, ВВР, 2016, № 51, ст. 833; № 1798–VIII від 21.12.2016

Щодо визнання неконституційними окремих положень див. Рішення Конституційного Суду № 16–рп/2010 від 10.06.2010

Цей Закон визначає правовий статус комітетів Верховної Ради України, їх функції та організаційні основи діяльності.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Статус та завдання комітетів Верховної Ради України

1. Комітет Верховної Ради України (далі — комітет) — орган Верховної Ради України, який утворюється з числа народних депутатів України для здійснення за окремими напрямками законопроектної роботи, підготовки і попереднього розгляду питань, віднесених до повноважень Верховної Ради України, виконання контрольних функцій.

2. Комітет відповідальний перед Верховною Радою України і підзвітний їй.